

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 15. julija 2015*

„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg jekla za prednapenjanje — Določanje kvot in cen, razdelitev trga in izmenjava poslovno občutljivih informacij — Sklep o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU — Sodelovanje v upravnem postopku — Razumni rok“

V zadevi T-423/10,

Redaelli Tecna SpA, s sedežem v Milanu (Italija), ki jo zastopajo R. Zaccà, M. Todino, E. Cruellas Sada in S. Patuzzo, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki so jo sprva zastopali B. Gencarelli, L. Prete in V. Bottka, nato V. Bottka, G. Conte in P. Rossi, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti in spremembo Sklepa Komisije C(2010) 4387 final z dne 30. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/38344 – Jeklo za prednapenjanje), ki je bil spremenjen s Sklepom Komisije C(2010) 6676 final z dne 30. septembra 2010 in s Sklepom Komisije C(2011) 2269 final z dne 4. aprila 2011,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi S. Frimodt Nielsen (poročevalec), predsednik, F. Dehousse in A. M. Collins, sodnika,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. julija 2014,

izreka naslednjo

Sodbo¹ [...]

1. Povzetek vsebine izpodbijanega sklepa

⁷⁵ V točkah od 1122 do 1125 obrazložitve izpodbijanega sklepa so razlogi, zakaj je Komisija menila, da se družbi Redalli na podlagi Obvestila o prizanesljivosti ne odobri zmanjšanje zneska globe, ki ji je bila naložena, navedeni tako:

„(1122) Družba Redaelli je 21. oktobra 2002 odgovorila na zahtevo po informacijah in je 20. marca 2003 vložila prijavo zaradi prizanesljivosti in v bistvu priznala, da so neki sporazumi obstajali na ravni Italije v letih med 1990 in 1993 ter med 1995 in 2002 ter na panevropski ravni v letih med 1995 in 2002. Prispevki družbe Redaelli vključujejo nekatere listinske dokaze iz teh obdobj. Vendar ti prispevki niso dodali pomembnega elementa niti razjasnili točk, glede katerih Komisija ni imela dovolj dokazov. Komisija je zato 19. septembra 2008 na podlagi točke 23 Obvestila o prizanesljivosti zavrnila prijavo družbe Redaelli zaradi prizanesljivosti.

(1123) V odgovoru na obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah je družba Redaelli ugovarjala ugotovitvi Komisije, da dokazi, ki jih je predložila, niso prinesli nobene znatne dodane vrednosti. Opozorila je, da je vrsto let popolnoma sodelovala s Komisijo kljub težavam, povezanimi s prestrukturiranjem družbe, ne samo s tem, da je oktobra 2002 predložila zanj obtožujoče informacije in jih 20. marca 2003 vključila v prijavo zaradi prizanesljivosti, ampak tudi s tem, ko je odgovorila na številne zahteve Komisije po informacijah. Meni, da se je Komisija v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah pogosto sklicevala na informacije, ki jih je podalo to podjetje. Pritožuje se, ker ji v nasprotju z ostalimi podjetji, zlasti z družbo Nedri, ki je prijavo zaradi prizanesljivosti vložila 23. oktobra 2003, ni bilo odobreno nobeno začasno znižanje globe.

(1124) Podjetje mora za uveljavljanje znižanja globe na podlagi Obvestila o prizanesljivosti Komisiji predložiti dokaze, ki dokazom, ki jih Komisija že ima, dodajajo znatno dodano vrednost. Čeprav se je Komisija v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah in v tem sklepu nekajkrat dejansko sklicevala na dokaze in izjave, ki jih je podala družba Redaelli, noben dokaz, ki ga je predložila družba Redaelli, ni dodal znatne dodane vrednosti, v nasprotju z ostalimi podjetji, kot je družba Nedri [...].

(1125) Glede trditve družbe Redaelli, da je s tem, ko je odgovorila na številne zahteve za informacije, vedno popolnoma sodelovala s Komisijo, Komisija opozarja, da imajo podjetja zakonsko obveznost, da odgovorijo na zahteve za informacije Komisije. Le na podlagi tega dejstva torej nimajo pravice do znižanja globe.“

2. Napačna presoja znatne dodane vrednosti dokazov, ki jih je družba Redaelli predložila v upravnem postopku

⁷⁶ Družba Redaelli opozarja, da je v postopku popolnoma sodelovala s Komisijo. Navaja tudi, da se izpodbijani sklep večkrat sklicuje na dokumente in izjave, ki so bili predloženi v okviru tega sodelovanja. Ti naj bi bili včasih edini dokaz, ki ga Komisija navaja v utemeljitev svojih ugotovitev. Več primerov naj bi prikazovalo znatno dodano vrednost teh dokazov, kar naj bi upravičevalo znižanje globe na podlagi Obvestila o prizanesljivosti.

1 — Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

- 77 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v Obvestilu o prizanesljivosti (glej točko 23 zgoraj) Komisija določila pogoje, pod katerimi se podjetjem, ki sodelujejo z njo v okviru preiskave o omejevalnem sporazumu, lahko odpusti plačilo globe oziroma se jim lahko odobri znižanje zneska globe, ki bi jo sicer morala plačati.
- 78 Zadevno obvestilo je nadomestilo prvo obvestilo Komisije v zvezi z nenaložitvijo glob ali zmanjševanjem glob v primerih kartelov (UL 1996, C 207, str. 4, v nadaljevanju: obvestilo iz leta 1996), da bi Komisija lahko prilagodila politiko na tem področju glede na izkušnje, ki jih je pridobila po petih letih izvajanja. Komisija je zlasti menila, da čeprav je bila veljavnost načel iz obvestila iz leta 1996 že potrjena, so izkušnje pokazale, da bi se, če bi odobritev zmanjšanja teh glob potekala pod preglednejšimi in bolj gotovimi pogoji, povečala učinkovitost tega obvestila. Komisija je navedla tudi, da bi tesnejša usklajenost med stopnjo znižanja glob in vrednostjo prispevka podjetja pri odkrivanju kršitve še povečala to učinkovitost (Obvestilo o prizanesljivosti, točka 5 obrazložitve).
- 79 Splošno sodišče mora upoštevati te spremembe, ki jih je želela doseči Komisija, ko je obvestilo iz leta 1996 nadomestila z Obvestilom o prizanesljivosti.
- a) Pogoji, določeni za znižanje zneska globe
- 80 Čeprav podjetje ne ustreza pogojem, ki so v Obvestilu o prizanesljivosti določeni za znižanje globe, je lahko upravičeno do znižanja globe, ki bi mu bila sicer naložena.
- 81 Za uveljavljanje tega znižanja iz točke 21 Obvestila o prizanesljivosti izhaja, da mora „podjetje [...] Komisiji zagotoviti dokaze o domnevni kršitvi, ki predstavljajo znatno dodano vrednost glede na dokaze, ki jih Komisija že ima“ in „prekiniti svoje sodelovanje v kršitvi, za katero se sumi, najkasneje ob času, ko predloži dokaze“.
- 82 Točka 23(a) tega obvestila glede tega določa, da bo Komisija v vsaki dokončni odločbi, ki jo sprejme ob koncu upravnega postopka, odločila, „ali so dokazi, ki jih je zagotovilo podjetje, predstavljali znatno dodano vrednost glede na dokaze, ki jih je Komisija ob istem času že imela“.
- 83 Izraz „dodana vrednost“ je pojasnjen v točki 22 Obvestila o prizanesljivosti:
- „Koncept ‚dodane vrednosti‘ se nanaša na obseg, v katerem zagotovljeni dokazi okrepijo, po svoji naravi in/ali stopnji podrobnosti, možnost Komisije, da dokaže zadevna dejstva. Pri tej oceni bo Komisija na splošno menila, da imajo pisni dokazi, ki izvirajo iz časovnega obdobja, na katerega se nanašajo dejstva, večjo vrednost kot naknadno ugotovljeni dokazi. Podobno se šteje, da imajo dokazi, ki so neposredno povezani z zadevnimi dejstvi, na splošno večjo vrednost kot tisti, ki so z njimi samo posredno povezani.“
- 84 V točki 23(b), prvi pododstavek, Obvestila o prizanesljivosti so določeni trije razredi znižanja zneska globe. Prvo podjetje, ki izpolni pogoje iz točke 21, bo upravičeno od 30 do 50 % zmanjšanja, drugo podjetje do zmanjšanja od 20 do 30 % in nadaljnja podjetja do 20 % zmanjšanja.
- 85 Točka 23(b), drugi pododstavek, Obvestila o prizanesljivosti določa, da bo Komisija „[d]a bi [...] določila raven zmanjšanja znotraj vsakega od teh razredov, [...] upoštevala čas, ob katerem so bili predloženi dokazi, ki izpolnjujejo pogoj iz točke 21, in stopnjo, do katere le-ti predstavljajo dodano vrednost“ in da lahko „[p]rav tako [...] upošteva obseg in trajnost sodelovanja podjetja po datumu predložitve.“
- 86 Besedilo Obvestila o prizanesljivosti zato razlikuje med dvema fazama (glej po analogiji sodbo z dne 17. maja 2013, MRI/Komisija, T-154/09, ZOdl., EU:T:2013:260, točka 320).

- 87 Prvič, da bi bilo podjetje upravičeno do znižanja globe, mora predložiti dokaze z znatno dodano vrednostjo glede na tiste, ki jih Komisija že ima. Tako, in kot je to Komisija izrecno navedla v pisnih vlogah (glej, na primer, odgovor na tožbo, točka 27, in duplika, točka 10), s tem ko je ugotovila, da imajo dokazi, ki jih je predložilo podjetje „znatno dodano vrednost glede na dokaze, ki jih Komisija že ima“, Obvestilo o prizanesljivosti nalaga primerjavo med dokazi, ki jih je Komisija imela že prej, in dokazi, ki jih je pridobila s sodelovanjem, ki ga je ponudil prosilec za prizanesljivost.
- 88 Drugič, za določanje, če do tega pride, stopnje znižanja zneska globe, ki bi jo sicer Komisija naložila, mora Komisija upoštevati dve merili: čas, ob katerem so bili predloženi dokazi, in stopnjo njihove dodane vrednosti. Pri tej preučitvi Komisija lahko upošteva tudi obseg in trajnost sodelovanja podjetja po datumu predložitve“
- 89 Če imajo dokazi, predloženi Komisiji, znatno dodano vrednost in če podjetje ni prvo ali drugo podjetje, ki je te dokaze predložilo, bo največja stopnja znižanja zneska globe, ki bi mu ga sicer Komisija naložila, 20 %. Zgodnejše kot je sodelovanje in večja kot je stopnja dodane vrednosti, večje je znižanje, ki lahko znaša največ 20 % zneska, ki bi ga sicer Komisija naložila (glej po analogiji zgoraj v točki 86 navedeno sodbo MRI/Komisija, EU:T:2013:260, točka 322).
- 90 Časovno zaporedje in to, kako hitro so člani omejevalnega sporazuma začeli sodelovati, sta torej temeljna elementa sistema, ki je vzpostavljen z Obvestilom o prizanesljivosti (sodbi z dne 5. oktobra 2011, Transcat/Komisija, T-39/06, ZOdl., EU:T:2011:562, točka 380, in z dne 16. septembra 2013, Roca/Komisija, T-412/10, ZOdl., (Odlomki), EU:T:2013:444, točka 183). Enako velja za stopnjo dodane vrednosti različnih dokazov, ki jih v zvezi s tem predloži podjetje.
- 91 V zvezi s tem je treba prav tako opozoriti, da čeprav mora Komisija obrazložiti, zakaj meni, da so dokazi, ki jih v okviru Obvestila o prizanesljivosti predložijo podjetja, prispevek, ki utemeljuje znižanje naložene globe ali pa ga ne, pa morajo podjetja, ki želijo v zvezi s tem izpodbijati odločitev Komisije, dokazati, da Komisija brez informacij, ki so jih ta podjetja prostovoljno posredovala, ne bi mogla dokazati bistvenih elementov kršitve in torej sprejeti odločbe o naložitvi glob (glej zgoraj v točki 90 navedeno sodbo Roca/Komisija, EU:T:2013:444, točka 184 in navedena sodna praksa).
- 92 Ob upoštevanju razloga za znižanje Komisija ne more prezreti koristnosti predložene informacije, ki je nujno odvisna od dokazov, ki jih že ima (glej zgoraj v točki 90 navedeno sodbo Roca/Komisija, EU:T:2013:444, točka 185 in navedena sodna praksa).
- 93 Če podjetje v okviru prijave zaradi prizanesljivosti zgolj potrdi, in sicer manj natančno in manj izrecno, nekatere informacije, ki jih je v okviru svojega sodelovanja že posredovalo drugo podjetje, potem stopnje sodelovanja tega podjetja, čeprav bi bilo v neki meri lahko koristno za Komisijo, ni mogoče šteti za primerljivo s sodelovanjem prvega podjetja, ki je poslalo navedene informacije. Izjava, ki zgolj potrjuje izjavo, ki jo je Komisija že prejela, namreč bistveno ne olajša naloge Komisije. Zato tudi ne zadostuje za utemeljitev znižanja zneska globe na podlagi Obvestila o prizanesljivosti (glej v tem smislu sodbo z dne 17. maja 2011, Arkema France/Komisija, T-343/08, ZOdl., EU:T:2011:218, točka 137 in zgoraj v točki 90 navedeno sodbo Roca/Komisija, EU:T:2013:444, točka 186).
- 94 Iz sodne prakse izhaja tudi, da izjave podjetja, obtoženega sodelovanja pri omejevalnem sporazumu, katere pravilnost izpodbija več drugih obtoženih podjetij, ni mogoče šteti za zadosten dokaz o obstoju kršitve, ki so jo storila ta podjetja, ne da bi to potrjevali drugi dokazi (glej zgoraj v točki 90 navedeno sodbo Roca/Komisija, EU:T:2013:444, točka 187 in navedena sodna praksa).
- 95 Nazadnje, čeprav bi bilo treba šteti, da ima Komisija pri presoji znatne dodane vrednosti informacij, ki so ji predložene na podlagi Obvestila o prizanesljivosti, diskrecijsko pravico, ostaja dejstvo, da se Splošno sodišče za to, da bi opustilo izvedbo temeljitega nadzora nad dejstvi in uporabo prava pri

presoji Komisije v zvezi s tem, ne more opreti na navedeno diskrecijsko pravico (glej zgoraj v točki 90 navedeno sodbo Roca/Komisija, EU:T:2013:444, točka 188 in navedena sodna praksa ter sodbo z dne 24. oktobra 2013, Kone in drugi/Komisija, C-510/11 P, EU:C:2013:696, točki 24 in 92).

- 96 To velja toliko bolj, ko se Splošnemu sodišču kot v tem primeru predlaga, naj sâmo oceni vrednost, ki jo je treba priznati dokazom, ki jih je predložila tožeča stranka v postopku, v katerem ji je bila naložena sankcija zaradi kršitve konkurenčnega prava (glej točko 74 zgoraj).
- 97 V luči zgoraj navedenih preudarkov je treba preučiti trditve družbe Redaelli, da se ugotovi znatna dodana vrednost dokazov, ki so bili v upravnem postopku predloženi Komisiji.

b) Preučitev trditev v zvezi z znatno dodano vrednostjo

Uvodne ugotovitve okoliščin in kronologije

- 98 Na prvem mestu, treba je spomniti, da je Splošno sodišče, da bi lahko odločilo o trditvah v zvezi z znatno dodano vrednostjo, Komisijo zaprosilo, naj mu za vsako kršitev, za katero družba Redaelli uveljavlja znatno dodano vrednost njenega prispevka, predloži različne dokaze, ki jih je upoštevala pri ugotovitvi, da ta prispevek „ni niti dodal pomembnega dokaza niti razjasnil točk, za katere [Komisija] še ni imela dovolj dokazov“ ali da „noben dokaz, ki ga je predložila družba Redaelli, ni imel znatne dodane vrednosti“ (glej izpodbijani sklep, točki 1122 in 1124 obrazložitve).
- 99 Komisija je tej prijavi ugodila in je 28. februarja 2014 in 16. maja 2014 predložila te dokaze.
- 100 Nato je Komisija 8. julija 2014 Splošnemu sodišču predložila nov sveženj dokumentov v dopolnitev svojega odgovora na ukrepe procesnega vodstva, ki so bili sprejeti 17. decembra 2013. Ti dokumenti so bili na obravnavi vloženi v spis (glej točki 68 in 69 zgoraj). Ti dokumenti so ustrezali popolnim različicam dokumentov, ki jih je družba Redaelli predložila v upravnem postopku, in so bili torej tožeči stranki dobro znani. Prej jih je Komisija predložila v delni obliki, in sicer bodisi brez spremnega dopisa bodisi brez prilog k spremnemu dopisu.
- 101 Čeprav so bile popolne različice zgoraj navedenih dokumentov predložene prepozno, pa je treba navesti, da je bila njihova vsebina že natančno povzeta v tožbi družbe Redaelli in da se je Splošno sodišče že v okviru ukrepov, sprejetih po odgovorih na ukrepe procesnega vodstva in na pripravljalne ukrepe, dovolj natančno seznanilo s prispevkom družbe Redaelli.
- 102 Iz zgoraj navedenega izhaja, da Splošno sodišče ugotavlja, da lahko opravi zadosten nadzor z vidika dejstev in prava nad tem, kako je Komisija v izpodbijanem sklepu presodila znatno dodano vrednosti različnih dokazov, ki jih je družba Redaelli predložila v upravnem postopku, glede na trditve, ki jih je v zvezi s tem predložila tožeča stranka.
- 103 Na drugem mestu, treba je navesti, da je v tej zadevi družba Redaelli zaprosila Splošno sodišče le, naj ji odobri prizanesljivost tako, da jo vključi v tretji razred podjetij iz točke 23 Obvestila o prizanesljivosti, in sicer v razred podjetij, ki so upravičena do zmanjšanja do 20 % naložene vrednosti globe (glej točki 74 in 84 zgoraj).
- 104 Ob tem družba Redaelli niti ne predlaga niti ne ugovarja obravnavi, ki je bila odobrena po eni strani družbi DWK, ki ji je Komisija v celoti odpustila globo, ki bi jo sicer to podjetje moralo plačati, po drugi strani družbi ITC, ki jo je Komisija štela za prvo podjetje, ki ji je predložilo dokaze, ki so imeli znatno dodano vrednost glede na dokaze, ki jih je že imela, in po tretji strani družbi Nedri, ki jo je Komisija štela za drugo podjetje, ki je izpolnilo zgoraj navedeni pogoj, določen v točki 21 Obvestila o prizanesljivosti.

- 105 Družba Redaelli je to potrdila v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča v zvezi s tem, to pa je bilo dano na zapisnik na obravnavi.
- 106 Na tretjem mestu, glede na različne elemente kršitve, v zvezi s katerimi družba Redaelli navaja znatno dodano vrednost svojega prispevka, je treba tudi razlikovati med dokazi v zvezi s klubom Italia in dokazi v zvezi s klubom Zürich in njegovim naslednikom, klubom Evropa, ter upoštevati kronologijo, ki ima glavno vlogo pri analizi upoštevanih dokumentov.
- 107 Namreč v zvezi s klubom Italia iz izpodbijanega sklepa izhaja, da je imela Komisija številne aktualne dokaze glede dejstev, ki jih je pridobila s pregledi, izvedenimi 19. in 20. septembra 2002, ali jih je kasneje predložila zlasti družba ITC. Na podlagi teh dokazov je lahko ugotovila ta element kršitve od 1995 in do 2002 tako za družbo Redaelli kot za med drugim tri druge italijanske proizvajalce: družbe CB, Itas in ITC.
- 108 V zvezi s klubom Zürich, začetno fazo kršitve na panevropski ravni, ki združuje italijanskega udeleženca, družbo Redaelli, in udeležence na drugih trgih (družbe WDI, Nedri, DWK, Tréfileurope in druge), je kakovost razpoložljivih dokazov zelo slaba. V tej fazi Komisija izpostavlja izjave različnih prosilcev prizanesljivosti ali opombe družbe Emesa, ki jih je pridobila v kasnejši fazi postopka, in sicer 28. junija 2007.
- 109 V zvezi s klubom Evropa, drugo fazo kršitve na panevropski ravni, je v izpodbijanem sklepu kot dokaz navedenih več virov, ki se zelo pogosto med seboj prekrivajo. V zvezi s tem je treba navesti, da je v izpodbijanem sklepu družba Redaelli navedena kot podjetje, ki potrjuje udeležbo ostalih podjetij pri tem elementu kršitve.
- 110 Tudi v tem primeru in glede na zgoraj navedeno razlikovanje med različnimi elementi kršitve, je treba upoštevati dejstvo, da je Splošno sodišče preučilo dva sklopa dokumentov, ki sta bila predložena v upravnem postopku: tisti, ki jih je predložila družba Redaelli, ki po njenem mnenju izkazujejo znatno dodano vrednost njenega prispevka, in tisti, ki jih je predložila Komisija v dokaz, da je že imela zadostne dokaze, da je lahko ugotovila, da prispevek družbe Redaelli ni imel znatne dodane vrednosti.
- 111 Prispevek družbe Redaelli vsebuje štiri dokumente: prvič, odgovor z dne 21. oktobra 2002 na zahtevo po informacijah, drugič, prijavo zaradi prizanesljivosti z dne 20. marca 2003, tretjič, odgovor z dne 6. septembra 2006 na zahtevo po informacijah in, četrtič, odgovor z dne 15. junija 2007 na zahtevo po informacijah.
- 112 Dokazi, ki jih je navedla Komisija, za ugotovitev neobstoja znatne dodane vrednosti prispevka družbe Redaelli izhajajo, prvič, iz vloge za imuniteto družbe DWK z dne 18. junija 2002 pred pregledi, in kasnejših izjav tega podjetja, drugič, iz dokumentov, pridobljenih med pregledi z dne 19. in 20. septembra 2002, predvsem med pregledom pri družbi Redaelli, tretjič, iz prijav zaradi prizanesljivosti, ki so jih po pregledih predložile med drugim družba ITC 21. septembra 2002, družba Nedri 23. oktobra 2002, družba Emesa 25. oktobra 2002 in družba Tréfileurope 4. novembra 2002, ter iz opomb, ki jih je družba Emesa Komisiji predložila 28. junija 2007, kar je po tem, ko bil predložen zadnji dokument, ki ga družba Redaelli navaja kot dokaz za ugotovitev vsebine njenega prispevka.
- 113 V teh okoliščinah in predvsem ob upoštevanju zgoraj navedenih kronoloških podatkov je treba preučiti trditve družbe Redaelli, da se ugotovi znatna dodana vrednost dokazov, ki so bili v upravnem postopku predloženi Komisiji.
- 114 Taka presoja dejansko zahteva postavitev v čas, ko so bili dokazi predloženi Komisiji, da bi upoštevali drugi dokazi, ki so bili takrat že razpoložljivi.

Analiza upoštevnih dokumentov

- 115 Po vrsti je treba preučiti različne trditve družbe Redaelli za ugotovitev znatne dodane vrednosti njenega prispevka.
- Predstavljanje družb CB, Itas in ITC v klubu Zürich v letih od 1993 do 1995
- 116 Družba Redaelli trdi, da je na podlagi njenega prispevka Komisija lahko štela, da so družbe ITC, Itas in CB v letih od 1993 do 1995 sodelovale v klubu Zürich. Tako naj bi bila družba Redaelli prvo in edino podjetje, ki je izpostavilo svojo vlogo predstavnika družbe ITC, Itas in CB na srečanjih kluba Zürich v tem obdobju. Prav tako naj bi bila glede pomena izraza „skupine Assider“ družba Redaelli in ne družba Nedri tista, ki naj bi pojasnila, da ta izraz opredeljuje omejeno skupino italijanskih proizvajalcev, ki so sodelovali pri omejevalnem sporazumu, ne pa vseh članov poklicnega združenja s tem imenom.
- 117 Tu gre *a priori* za enega od najpomembnejših elementov prispevka družbe Redaelli, ker na podlagi teh informacij tožeča stranka trdi, da je Komisija okrepila svojo sposobnost ugotavljanja dejstev, ki bremenijo družbe CB, Itas in ITC za daljše obdobje in za drug element kršitve, kot ju je lahko ugotovila prej.
- 118 Treba pa je ugotoviti, da glede na izpodbijani sklep in dokaze, ki so v njem navedeni, tožeča stranka napačno razume vlogo svojega prispevka v upravnem postopku.
- 119 Komisija je namreč prepričljivo izkazala, da se je, še preden jo je družba Redaelli 15. junija 2007, torej v kasnejši fazi postopka in kot odgovor na zahtevo za informacije Komisije, poznala identiteto treh italijanskih podjetij, ki proizvajajo JPN in ki so bile včasih članice poklicnega združenja Assider, ki je prenehalo obstajati leta 1988, in ki so prek posrednika lahko sodelovale v klubu Zürich.
- 120 Prvič, od vloge za imuniteto družbe DWK z dne 18. junija 2002 dalje je Komisija lahko vedela, da je družba Redaelli zastopala tri druge italijanske proizvajalce JPN (glej izpodbijani sklep, točka 153 obrazložitve).
- 121 Drugič, na podlagi prijave družbe Nedri zaradi prizanesljivosti z dne 23. oktobra 2002 je Komisija vedela tudi, da je po mnenju tega podjetja družba Redaelli zastopala združenje Assider na srečanjih kluba Zürich (glej izpodbijani sklep, točka 153 obrazložitve).
- 122 Te informacije so bile, gledane skupaj, za Komisijo bistvenega pomena, da je ugotovila, da je družba Redaelli na srečanjih kluba Zürich zastopala tudi združenje Assider, torej tri druge italijanske proizvajalce.
- 123 Sočasno je Komisija vedela, da so se družba Redaelli in trije italijanski proizvajalci (družbe CB, Itas in ITC) v klubu Italia dogovarjali o sporazumu s člani kluba Zürich. To izhaja predvsem iz osnutka sporazuma z dne 23. januarja 1995, ki ga je Komisija odkrila pri pregledu v prostorih Redaelli 19. in 20. septembra 2002, v katerem je navedeno, da je imela družba Redaelli pooblastilo, da zastopa družbe CB, Itas in ITC pri panevropskih proizvajalcih (glej izpodbijani sklep, točka 166 obrazložitve).
- 124 Tretjič, tožeča stranka se v repliki sama sklicuje na vsebino izjave, ki jo je podala družba DWK 8. maja 2007, iz katere izhaja, da je po mnenju te družbe na srečanjih kluba Zürich družba Redaelli po njenih besedah zastopala tri italijanske proizvajalce (glej izpodbijani sklep, točka 153 obrazložitve). V tej izjavi je navedeno tudi, da po spominu enega od zastopnikov družbe DWK na teh srečanjih družba Redaelli ni pojasnila, za katere proizvajalce je šlo, in da ta zastopnik temu ni posvečal pozornosti, pri čemer je domneval, da je šlo za proizvajalce družbe CB, Itas in ITC glede na to, da so bili ostali italijanski proizvajalci manjši oziroma niso več obstajali (na primer družba SLM).

- 125 Iz navedenega izhaja, da je Komisija, še preden je družba Redaelli 15. junija 2007 posredovala podatke, vedela, da je na srečanjih kluba Zürich družba Redaelli navedla, da zastopa tri druge italijanske proizvajalce. Komisija je tudi lahko vedela, kateri bi lahko bili ti proizvajalci.
- 126 V vsakem primeru je treba navesti, da so podatki družbe Redaelli, podani 15. junija 2007, obstajali pred podatki iz opomb družbe Emesa, ki so bili predloženi malo kasneje, in sicer 28. junija 2007. Glede na opombo družbe Emesa, ki jih je predložila družba ArcelorMittal, je Komisija med drugim neposredno lahko štela, da je na srečanjih kluba Zürich 8. in 9. junija 1994 ob prisotnosti družb Tréfileurope, DWK, WDI, Tyrsa, Nedri in Emesa zastopnik družbe Redaelli navedel, da zastopa tri podjetja, in sicer družbe CB, Itas in ITC (glej izpodbijani sklep točka 159 obrazložitve). Vendar v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, tu ni treba upoštevati opomb družbe Emesa, ampak le dokaze, ki so bili posredovani pred 15. junijem 2007, da se določi znatna dodana vrednost prispevka družbe Redaelli.
- 127 V preostalem je treba ugotoviti, da zgoraj navedeni podatki niso imeli učinka, ki ga zatrjuje družba Redaelli, ki trdi, da je njen prispevek omogočal, da Komisija ugotovi, da so družbe ITC, Itas in CB v letih od 1993 do 1995 sodelovale v klubu Zürich.
- 128 V zvezi z družbo CB iz izpodbijanega sklepa izhaja, da je ta družba ugovarjala temu, da je sodelovala v klubu Zürich ali v panevropskem sporazumu. Meni, da naj bi se družba Redaelli „samopomenovala“ kot zastopnica drugih italijanskih proizvajalcev v zvezi s tem. Glede na ta ugovor in čeprav je ob upoštevanju informacij, ki jih je predložila družba ITC v prijavi zaradi prizanesljivosti, navedla, da se je družba CB, tako kot družbe Redaelli, Itas, ITC, Tréfileurope Italia, DWK in Tyrsa, udeležila srečanja kluba Italia s proizvajalci kluba Zürich, ki je potekalo 24. februarja 1993 in na katerem so se dogovarjali ne samo o cenah in prodajah na italijanskem trgu, ampak tudi o porabi JPN na drugih evropskih trgih, je Komisija med drugim zaradi osnutka sporazuma, ki ga je odkrila med pregledi 19. in 20. septembra 2002 (glej točko 123 zgoraj), raje štela, da je družba CB začela sodelovati pri kršitvi šele 23. januarja 1995.
- 129 Torej je bila udeležba družbe CB pri omejevalnem sporazumu dokazana šele s 23. januarjem 1995 na podlagi drugih dokazov, kot so tisti, ki jih je predložila družba Redaelli v okviru svoje prijave zaradi prizanesljivosti (glej izpodbijani sklep, med drugim točke 155, 165, 166 in od 849 do 855 obrazložitve).
- 130 V zvezi z družbo Itas je v izpodbijanem sklepu navedeno tudi, da je to podjetje ugovarjalo, da je sodelovalo v klubu Zürich v letih od 1993 do 1994, ker naj bi potrebne certifikacije dobilo šele leta 1995 za Nemčijo in nato za ostale države. V nasprotju z družbo CB in zaradi razlogov, navedenih v izpodbijanem sklepu, je Komisija menila, da je bila udeležba družbe Itas pri kršitvi izkazana od sodelovanja te družbe na srečanjih kluba Italia s proizvajalci kluba Zürich dne 24. februarja 1993. V zvezi s tem je Komisija ugotovila tudi sodelovanje družb Itas, Redaelli in ITC na srečanju kluba Italia dne 7. maja 1993, za katerega je družba ITC predložila informacije v svoji prijavi zaradi prizanesljivosti. To srečanje se je med drugim nanašalo na štiri predloge v zvezi s panevropskimi proizvajalci. Čeprav je res, da je v izpodbijanem sklepu navedeno, da je družbo Itas „na srečanjih kluba Zürich,, ki so sledila srečanju z dne 24. februarja 1993, „zastopala družba Redaelli“, iz zgoraj navedenega izhaja, da je ta podatek popolnoma mogoče dobiti iz dokazov, ki sta jih predložili družbi DWK in Nedri pred datumom 15. junij 2007, ko je svoj prispevek podala družba Redaelli (glej izpodbijani sklep med drugim točke 155, 163, 164 in do 856 do 861 obrazložitve).
- 131 V takih okoliščinah je glede na dejstvo, da je za ugotovitev začetka udeležbe družbe Itas pri kršitvi imela več dokazov, med katerimi so informacije, ki jih je predložila družba ITC v svoji prijavi zaradi prizanesljivosti, v okviru katere je predložila na roko spisan zapisnik srečanja kluba Italia s proizvajalci kluba Zürich dne 24. februarja 1993, ki so bistvene, in informacije, ki sta jih predložili družbi DWK in Nedri o vlogi, ki jo je imela družba Redaelli v klubu Zürich, Komisija pravilno štela, da prispevek družbe Redaelli 15. junija 2007 ni prinesel znatne dodane vrednosti glede na dokaze, ki jih je že imela.

132 V zvezi z družbo ITC, iz izpodbijanega sklepa izhaja, da je ta družba potrdila vsebino obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah, ki je bilo naslovljeno nanjo, s tem ko je potrdila, da se „strinja z izjavami in zgodbami, ki so bile predložene v prijavi zaradi prizanesljivosti, ter kasnejšimi izjavami“ in torej, da je neposredno sodelovala v omejevalnem sporazumu, zlasti v klubu Zürich, v klubu Italia in pri vključitvi italijanskih proizvajalcev v klub Evropa od 24. februarja 1993 do 19. septembra 2002 (glej izpodbijani sklep, točki 841 in 843 obrazložitve).

133 Tudi glede tega in čeprav je v izpodbijanem sklepu v točkah 153 in 155 obrazložitve navedeno, da družba ITC ni nasprotovala temu, da jo je v klubu Zürich zastopala družba Redaelli, je imela Komisija druge dokaze, med katerimi so tisti, ki jih je predložila sama družba ITC, in tudi tisti, ki sta jih predložili družbi DWK in Nedri, da je ugotovila začetek udeležbe družbe ITC pri kršitvi. V takih okoliščinah je Komisija lahko utemeljeno štela, da prispevek družbe Redaelli z dne 15. junija 2007 ni izpolnil pogojev, določenih v Obvestilu o prizanesljivosti, da bi imel dodano vrednost glede na dokaze, ki jih je Komisija že imela.

134 Glede na trditve strank in predložene dokumente je treba ugotoviti, da je Komisija lahko štela, da je za ta element kršitve že imela tako v materialnem kot v kronološkem smislu dovolj dokazov za ugotovitev zadevnih dejstev. Dokazi, ki jih navaja družba Redaelli v zvezi s tem, torej ne pomenijo znatne dodane vrednosti, da bi bila ta družba lahko upravičena do znižanja zneska globe na podlagi Obvestila o prizanesljivosti.

– Drugi elementi kršitve

135 Družba Redaelli trdi, da je bil njen prispevek eden od prvih, s katerim se je potrdil obstoj sistema nadzora omejevalnega sporazuma in s katerim je bil podan popolni opis. To naj bi bilo storjeno 21. oktobra 2002 v odgovoru na zahtevo za informacije in v prijavi zaradi prizanesljivosti z dne 20. marca 2003.

136 Vendar je treba ugotoviti, da je glede na razloge, ki so bili navedeni v izpodbijanemu sklepu, in upoštevajoč dokaze, ki jih je v zvezi s tem predložila Komisija, Komisija že imela številne dokaze po pregledih, izvedenih 19. in 20. septembra 2002, po prijavi družbe ITC zaradi prizanesljivosti z dne 21. septembra 2002 in po prijavi družbe Tréfileurope zaradi prizanesljivosti z dne 4. novembra 2002 (glej izpodbijani sklep, točke od 450 do 455 obrazložitve).

137 Zlasti je v kronološkem smislu treba spomniti, da je družba Redaelli v odgovoru z dne 21. oktobra 2002 na zahtevo za informacije omenila le trgovca g. Pr., ki je bil zadolžen za zbiranje podatkov o razvoju prodaje različnih proizvajalcev. Vendar je Komisija že takrat imela aktualne dokumente o dejstvih, ki jih je pripravila ta oseba, ki so bili odkriti med pregledi 19. in 20. septembra 2002 in so jasno izkazovali informacije, ki jih je navedla družba Redaelli.

138 V prijavi zaradi prizanesljivosti z dne 20. marca 2003 daje družba Redaelli več podrobnosti glede vloge, ki jo je imel g. Pr., s tem ko med drugim navaja, da je lahko opredelil nakupe za vsako stranko zadevnih proizvajalcev. Njegova vloga naj ne bi bila samo nadzor nad prodanimi količinami, ampak tudi določitev potencialnih strank. Čeprav je res, da je bil ta drugi del vloge, ki jo je imel g. Pr., naveden v točki 452 obrazložitve izpodbijanega sklepa, kjer je navedeno, da je informacije v zvezi s tem podala družba Redaelli, je res tudi, da je bilo bistvo vloge te osebe, kot to trdi Komisija in ob tem izpostavlja dokumente, ki jih je odkrila med pregledi, vloga nadzora in spremljanja.

139 Dokazi, ki jih navaja družba Redaelli v zvezi s tem, torej ne predstavljajo znatne dodane vrednosti, da bi bila ta družba lahko upravičena do znižanja zneska globe na podlagi Obvestila o prizanesljivosti.

- 140 Poleg tega družba Redaelli trdi, da je bil njen prispevek prvi, ki je potrdil obstoj in vsebino več srečanj, med katerimi so srečanja kluba Italia z dne 1. februarja 2002, 1. marca 2002 in 26. avgusta 2002, in srečanja kluba Evropa z dne 28. in 29. februarja 2000, 8. in 9. maja 2000, 15. maja 2001, 4. septembra 2001 in 24. julija 2002.
- 141 Tudi v zvezi s tem iz spisa izhaja, da je Komisija razpolagala z mnogimi informacijami o zadevnem obdobju (od 2000 do 2002) tako glede kluba Italia kot glede kluba Evropa (glej izpodbijani sklep, prilogi 2 in 3 glede opisov navedenih srečanj). Prispevek, ki ga navaja družba Redaelli, glede tega ne dodaja ničesar oziroma dodaja zelo malo k zmožnosti Komisije, da ugotovi zadevno dejansko stanje tako glede zadevnega obdobja, navedenih klubov ali celo glede vsebine srečanj, ki jih navaja družba Redaelli, glede katerih je Komisija imela že dovolj dokazov, ki jih je odkrila med pregledi oziroma so ji jih pravočasno predložila druge družbe kot družbe ITC, CB, Tréfileurope, Nedri ali DWK, da je lahko štela, da dokazi, ki jih je predložila družba Redaelli, niso izkazovali, da je bilo to srečanje protikonkurenčno (na primer zatrjevano srečanje z dne 8. in 9. maja 2000, za katerega se je izkazalo, da je le srečanje Eurostress Information Service (ESIS), ene od poklicnih združenj JPN).
- 142 Torej ni mogoče šteti, da prispevek družbe Redaelli glede zgoraj navedenih srečanj pomeni znatno dodano vrednost v smislu Obvestila o prizanesljivosti.
- 143 Nazadnje, družba Redaelli navaja tudi dejstvo, da je bila prva, ki je potrdila, kar je bilo kratko navedeno v prijavi zaradi prizanesljivosti v zvezi s povezavo med sporazumom o določitvi kvot na evropski ravni (klub Zürich) in sporazumom na italijanski ravni (klub Italia); da je bila prva, ki je opisala dinamiko kluba Italia na začetku 90-ih let, zlasti v zvezi z opustitvijo prakse določanja kvot po zavrnitvi družbe ITC, da se pridruži temu predlogu; da je bil njen prispevek pomemben glede datuma začetka sodelovanja družbe Tréfileurope v klubu Italia in da je bilo zahvaljujoč njej v izpodbijanem sklepu opravljeno razlikovanje med ekskluzivnimi strankami in skupnimi strankami kluba Italia ter glede panevropskih srečanj, ki so potekala „ob robu srečanj ‚ESIS““.
- 144 Glede tega je treba ugotoviti, kot je že pravilno navedla Komisija v odgovoru na ukrepe procesnega vodstva in pripravljalne ukrepe, o katerih je odločilo Splošno sodišče, da dokazi, ki jih je v zvezi s tem navedla družba Redaelli, niso bili odločilni oziroma se nanašajo na minimalne elemente kršitve, ki kot taki niso upoštevni glede na dokaze, ki jih je Komisija že imela in ki so izvirali iz različnih, med sabo ujemajočih se virov.
- 145 Čeprav se del izpodbijanega sklepa, ki ga navaja družba Redaelli, in sicer točka 401 in naslednje obrazložitve, dejansko nanaša na dokumente, ki jih je predložila družba Redaelli, pa glede povezave med klubom Zürich in klubom Italia iz spisa izhaja, da so bili drugi dokumenti pridobljeni med pregledi ali pa jih je posredovala družba ITC, med drugim dokument, ki je v zvezi s tem najbolj upošteven, in sicer sporazum z dne 5. decembra 1995 med družbami Redaelli, CB, Itas in ITC.
- 146 Prav tako je treba v zvezi z opisom dinamike kluba Italia v začetku 90-ih let opozoriti, da je Komisija za začetek sodelovanja družb Redaelli, CB, Itas in ITC v klubu Italia štela šele 23. januar 1995, datum najstarejšega osnutka sporazuma, ki ga je Komisija imela po pregledih (glej izpodbijani sklep, točki 402 in 456 obrazložitve). Informacije, ki jih je posredovala družba Redaelli glede prejšnjega položaja, torej niso vplivale na sposobnost Komisije, da ugotovi dejansko stanje. V zvezi z datumom začetka sodelovanja družbe Tréfileurope v klubu Italia, iz točke 460 obrazložitve izpodbijanega sklepa jasno izhaja, da je Komisija že imela zadostne dokaze, da je določila, da je ta datum določila na 3. april 1995, saj je dokumente v zvezi s tem predložila družba ITC. V zvezi z razlikovanjem v izpodbijanem sklepu med ekskluzivnimi in skupnimi strankami, iz točk 445 in 447 obrazložitve izpodbijanega sklepa jasno izhaja, da se je Komisija s tem razlikovanjem seznanila že prek dokumentov, ki jih je odkrila med pregledi in prek stališč, ki jih je predložila družba Tréfileurope.

147 Nazadnje je podatek glede omembe panevropskih srečanj, do katerih je prišlo „ob robu srečanj ‚ESIS‘“, izhajal že iz dokumentov, ki jih je predložil nemški zvezni urad za varstvo konkurence (Bundeskartellamt) v začetni fazi postopka in iz dokumentov, odkritih med pregledi.

c) Sklep

148 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba prvi del prvega tožbenega razloga v celoti zavrniti kot neutemeljen.

3. Kršitev načela zaupanja v pravo

149 Družba Redaelli v bistvu trdi, da je Komisija kršila načelo zaupanja v pravo, ker ni preučila njene prijave zaradi prizanesljivosti glede meril, ki so določena v Obvestilu o prizanesljivosti. Ko je Komisija 19. septembra 2008 zavrnila to prijavo, naj bi bila v resnici pod vplivom svojega novega in strožjega Obvestila o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah (UL 2006, C 298, str. 17). Vendar pa naj bi bila Komisija v obdobju veljavnosti Obvestila o prizanesljivosti in kot naj bi to izhajalo iz odločb o nalaganju glob drugim kartelom bolj pripravljena odobriti znižanje zneska globe na podlagi prijav, ki so v glavnem temeljile na izjavah, pa tudi prag „dodane vrednosti“ naj bi bil nižji kot tisti, ki se je uporabljal kasneje.

150 Vendar je Komisija v nasprotju s tem, kar trdi družba Redaelli in kot izhaja iz točk od 76 do 148 zgoraj, pri odločanju o prijavi družbe Redaelli zaradi prizanesljivosti natančno uporabila merila, ki so določena v Obvestilu o prizanesljivosti.

151 Poleg tega se družba Redaelli ne more sklicevati na rešitve, ki jih je Komisija podala v drugih zadevah, in zahtevati, da se uporabijo tudi zanjo, ne da bi predložila kakršen koli dokaz, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti podobnosti dejanskega položaja tako glede zadevnih kršitev kot tudi glede dokazov, ki so jih zadevna podjetja predložila v okviru prijav zaradi prizanesljivosti.

152 V vsakem primeru, tudi če bi se to upoštevalo, se s pojasnili o pojmu „dodane vrednosti“ v Obvestilu o imuniteti pred globami in znižanju glob v zadevah v zvezi z omejevalnimi sporazumi, ki je bilo sprejeto leta 2006, sploh se postavlja pod vprašaj zatrjevano zaupanje v pravo, na katerega se sklicuje družba Redaelli. Na področju prizanesljivosti ni mogoče imeti pravice do znižanja zneska globe le zato, ker so bile Komisiji predložene izjave ali dokazi.

153 V obeh obvestilih je treba namreč določiti znatno dodano vrednost teh dokazov predvsem glede dokazov, ki jih Komisija že ima, in ta dodana vrednost je podlaga za odločitev, ali se znižanje zneska globe zaradi prizanesljivosti odobri ali ne.

154 Prav tako je bilo v obeh obvestilih izrecno določeno, da imajo pisni dokazi, ki izvirajo iz časovnega obdobja, na katerega se nanašajo dejstva, večjo vrednost kot naknadno ugotovljeni dokazi.

155 Iz navedenega sledi, da je treba drugi del prvega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

4. Kršitev načela enakega obravnavanja

156 Družba Redaelli trdi, da je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja, s tem ko je odobrila znižanje zneskov kazni 5 % podjetjema Emesa/Galycas in WDI, katerih sodelovanje je bilo skromnejše.

157 V zvezi z družbama Emesa in Galycas družba Redaelli navaja, da je bilo znižanje odobreno na podlagi informacij, ki so bile predložene v odgovor na zahteve za informacije Komisije. Družbi Emesa in Galycas naj bi v svojih prispevkih le priznali obstoj protikonkurenčnih srečanj med evropskimi

proizvajalci ter španskimi in portugalskimi proizvajalci ob robu srečanj poklicnih združenj, glede katerih sta predložili tudi dva seznama srečanj, na katerih je naveden datum, kraj in ime udeležencev, „ne da bi predložili vpis njihove vsebine in ne da bi ga podprli s kakršnim koli listinskim dokazom“ (glej izpodbijani sklep, točka 1095 obrazložitve). Komisija naj bi, ob tem da je ugotovila, da je ta prispevek zelo omejen in preveč pavšalen, da bi bila lahko na njegovi podlagi ugotovljena kršitev kot taka, vseeno štela, da je pomenil znatno dodano vrednost, saj naj bi, če bi bil podprt z drugimi dokazi, povečal njeno možnost, da ugotovi obstoj nekaterih konstitutivnih dejstev za omejevalni sporazum.

- 158 Za primerjavo, prispevek družbe Redaelli naj bi bil veliko znatnejši. Celo preden je vložila uradno prijavo zaradi prizanesljivosti z drugimi dokazi, naj bi družba Redaelli od 21. oktobra 2002, torej pred družbama Emesa in Galycas, potrdila, da so potekala protikonkurenčna srečanja med evropskimi in italijanskimi proizvajalci. Družba Redaelli naj bi predložila tudi opis teh srečanj in seznam, na katerem so bili navedeni datum, kraj in udeleženci, ki naj bi bil natančnejši kot seznam, ki sta ga predložili družbi Emesa in Galycas. Nazadnje, izjave družbe Redaelli naj bi Komisija uporabila v zvezi z družbami CB, Itas in Tréfileurope, da bi jim pripisala odgovornost za en del omejevalnega sporazuma.
- 159 V zvezi z družbo WDI naj bi iz izpodbijanega sklepa izhajalo, da je bil prispevek te družbe zelo omejen in da se ni nanašal na odločilna vprašanja. Izjava družbe WDI z dne 19. maja 2004 naj bi vsebovala prve informacije o nekaterih elementih organizacije kluba Zürich in o dejstvu, da je ta klub sledil italijanskemu primeru. Družba WDI naj bi bila tudi prva, ki je potrdila izjave DWK o obstoju družbe, ki je odgovorna za zbiranje podatkov za klub Zürich in klub Evropa, ter prva, ki je potrdila izjave družbe Nedri o kompenzacijskem sistemu kluba Zürich. Šlo naj bi za preproste izjave, ki naj ne bi bile podprte s dokazi.
- 160 Za primerjavo, prispevek družbe Redaelli naj nikakor ne bi bil manjši kot prispevek družbe WDI. Družba Redaelli naj bi bila tudi prva, ki je predložila informacije o določenih elementih omejevalnega sporazuma (zlasti njena vloga kot zastopnik več italijanskih podjetij in položaj kluba Italia v začetku 90-ih let), in prva, ki je potrdila izjave ali dokumente, ki so jih predložila druga podjetja (predvsem tiste v zvezi s sistemom nadzora, s povezanostjo kluba Zürich in kluba Italia ter s panevropskimi in italijanskimi srečanji). Poleg tega naj bi družba Redaelli sodelovala v anketi s podatki in pojasnili, česar ni bilo v prijavi družbe WDI.
- 161 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da gre v skladu z ustaljeno sodno prakso za kršenje načela enakega obravnavanja, če se primerljivi položaji obravnavajo različno ali različni položaji enako, razen če je tako obravnavanje objektivno upravičeno (sodbi z dne 13. decembra 1984, Sermide, 106/83, Recueil, EU:C:1984:394, točka 28 in z dne 5. oktobra 2011, Romana Tabacchi/Komisija, T-11/06, ZOdl., EU:T:2011:560, točka 102).
- 162 V tej zadevi na podlagi nobenega dokaza, ki ga je predložila družba Redaelli, ni mogoče sklepati na obstoj neenakega obravnavanja med to družbo in družbama Emesa/Galycas ali WDI.
- 163 Po eni strani, družba Redaelli ne navaja trditev, ki bi lahko ovrgle znatno dodano vrednost, ki jo je Komisija priznala prispevkom družb Emesa/Galycas in WDI v upravnem postopku.
- 164 Po presoji resnične vrednosti različnih izjav ali dokumentov, ki sta jih predložili družbi Emesa/Galycas in WDI, je Komisija namreč sklenila, kot je to pojasnila v izpodbijanem sklepu, da je bilo upravičeno znižati 5 % zneska globe, ki je bila naložena tema obema podjetjema. Trditve družbe Redaelli se ne nanašajo na to dodano vrednost, ki jo je ugotovila Komisija, ampak na dodano vrednost, ki bi jo bilo treba priznati njenemu prispevku, ker naj bi bila dodana vrednost tega prispevka „veliko znatnejša“ od tiste, ki je bila priznana družbi Emesa/Galycas, oziroma naj ne bi bila „v nobenem primeru manjša“ od tiste, kot je bila priznana družbi WDI.

- 165 V zvezi s tem iz izpodbijanega sklepa izhaja, da je znatna dodana vrednost, ki jo je Komisija priznala prispevkom družb Emesa/Galycas in WDI, zadostila pogojem, določenim v točkah od 21 do 23 Obvestila o prizanesljivosti. Zlasti je na podlagi točk 1094 in 1096 obrazložitve izpodbijanega sklepa in priloge 4 tega sklepa mogoče ugotoviti vlogo prispevka družb Emesa/Galycas, ki je bil prvi dokaz za ugotovitev kršitvene vsebine več srečanj kluba España. Komisija v točki 1113 obrazložitve izpodbijanega sklepa navaja razloge, zakaj je menila, da je prispevek WDI razjasnil več vprašanj zlasti v zvezi z organizacijo kluba Zürich.
- 166 Po drugi strani je treba ugotoviti, da trditve družbe Redaelli tudi ne omogočajo, da se učinkovito primerja znatna dodana vrednost, ki jo navaja, z znatno dodano vrednostjo, ki jo je Komisija priznala prispevkom družb Emesa/Galycas in WDI.
- 167 Čeprav so formalno prispevki podobni, saj so v glavnem predloženi v obliki izjav, se zaradi specifičnosti udeležbe vsakega podjetja pri omejevalnem sporazumu, razlogi, na podlagi katerih je Komisija prišla do zgoraj navedenega sklepa v zvezi z družbami Emesa/Galycas in WDI, močno razlikujejo od enega podjetja do drugega. Družba Emesa/Galycas je špansko podjetje, ki je sodelovalo med drugim v klubu Evropa in v klubu España, družba WDI je nemško podjetje, ki je sodelovalo v klubu Evropa, družba Redaelli pa je italijansko podjetje, ki je sodelovalo v klubu Evropa in v klubu Italia. Njihove dejavnosti in stopnja njihovega sodelovanja pri omejevalnem sporazumu, kot so navedene v izpodbijanem sklepu zlasti glede na dokaze, ki jih je Komisija takrat že imela, se tako razlikujejo, da obeh položajev med seboj ni mogoče primerjati.
- 168 Posledično, čeprav je bilo družbi Redaelli zavrnjeno znižanje zneska globe zaradi prizanesljivosti, to ni bilo zaradi znatne dodane vrednosti, ki jo je Komisija priznala prispevkom družb Emesa/Galycas in WDI, ampak zato, ker njen prispevek ni imel znatne dodane vrednosti v smislu točk od 21 do 23 Obvestila o prizanesljivosti.
- 169 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba tretji del prvega tožbenega razloga in posledično ta tožbeni razlog v celoti zavrniti.

[...]

Stroški

- 231 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družba Redaelli Tecna SpA nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 15. julija 2015.

Podpisi